

Hồi 41

Rồng Lạc Đầm Con Tôm Cá Nhạo Hùm Về Đồng Nội Chó Mèo Khinh

Nghe giọng nói đắc thắng của Phi Hà Đảo chủ, Đồng Thiên Kỳ không khỏi ngạc nhiên. Mặt chàng lộ vẻ sát cơ lắm bầm :

- Đã biết rõ đến đây tìm chết mà lão vẫn y hẹn tìm đến, Yên Di Thánh thật là người biết thủ tín. Nhưng lại còn bọn Phi Hà Đảo cùng đến, điều này gây cho Đồng mỗ không ít nhiều phiền phức đây !

Thiếu nữ hoảng hốt nghĩ thầm : "Mặt chàng trông thật dễ sợ" vội hỏi :

- Chàng.. Chàng định giết Yên Di Thánh hay sao ?

Đồng Thiên Kỳ từ từ đứng dậy, buông giọng lạnh lùng :

- Hai ngày trước chúng ta đã có cuộc tử huyệt rồi.

Đồng Thiên Kỳ đi được vài bước, thiếu nữ vội chạy theo nói :

- Em cũng đi.

Tuy thanh âm tỏ ra cương quyết, nhưng thái độ như cầu khẩn.

Đồng Thiên Kỳ nhìn thiếu nữ từ đầu đến chân, nói như ra lệnh :

- Cô nương cứ ở đây, khi chưa có y phục, dù bên ngoài có xảy ra chuyện gì cũng không được ra khỏi động.

Thiếu nữ nhìn lại mình rồi đỏ mặt nghĩ thầm :

"Ngoài chàng ra, ta quyết không để ai nhìn thấy thân thể của mình."

Nàng gật đầu, đưa mắt theo dõi Đồng Thiên Kỳ chậm bước đi ra.

Bên ngoài trời đã sáng rõ. Thái dương đang lên. Muôn ngàn tia hào quang soi. sáng cảnh vật bên ngoài.

Phía trong động còn tối sẫm, do vậy mà từ ngoài nhìn vào không trông thấy gì nhưng Đồng Thiên Kỳ rẽ đám mây song nhìn ra thì thấy rất rõ.

Trên khoảng đất bằng phẳng chừng mười trượng vuông đứng rải rác có hai mươi mấy người, hạng cao tuổi đã tới sáu bảy mươi, trẻ nhất cũng trên ba mươi tuổi. Người người đứng ngẩng cao đầu, mục quang như điện, hiển nhiên đều thuộc hàng nhất lưu cao thủ.

Trước hai mươi mấy người kia là hai vị đảo chủ của Phi Hà Đảo, Lăng Phi Hà và Lăng Phi Nhạc đều đưa mắt nhìn vào cửa động.

Đứng gần cửa động có "Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh và một thiếu nữ mặc áo màu lam đứng cạnh. Vì cả hai quay mặt ra ngoài nên Đồng Thiên Kỳ không thấy rõ.

Lăng Phi Nhạc nheo đôi mắt vốn đã ti hí, cười nói :

- Yên huynh, người xem hôm nay tình thế ra sao ?

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh quét mắt nhìn đối phương một lượt rồi phá lên cười lớn hỏi:

- Các vị bằng hữu này đều là tinh hoa của quý đảo cả chứ ?

Phi Hà Đảo chỉ Lăng Phi Hà cười giọng ngạo mạn :

- Yên Di Thánh? người nói đúng một phần.

Thập Điện Truy Hồn Y tuy trong bụng có phần sợ nhưng không để lộ ra, vẫn cười điềm nhiên.

- Lăng đảo chủ đã lấy đại lễ long trọng thế này đón mà Yên Di Thánh không về thì thật có điều không phải. Nhưng bản tính Yên mỗ vốn quen đàm bạc không ưa đón rước linh đình, chỉ muốn tự đến tự đi mà không người phù trợ. Xem ra tình thế hôm nay Yên mỗ tiến thoái lưỡng nan rồi !

Trong câu nói lộ rõ hàm ý châm biếm mà ai cũng hiểu.

Lăng Phi Hà biết hôm nay phần thắng nắm chắc trong tay nên nghe xong sầm mặt, nói không chút khách khí :

- Yên Di Thánh ! Người đừng làm bộ phách láo nữa ! Hãy nhớ kỹ xem, những người này chưa từng tiếp qua người sao ?

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh giả bộ ngạc nhiên nói :

- Đảo chủ đứng nóng nảy ! Nay so với tửu yến hôm trước tình thế không như nhau mà ! Chắc Đảo chủ sợ sau khi tàng tiệc, vị phu nhân Miên Trường Xuân nghe nói lão phu đi rồi sẽ gây phiền nhiễu cho hai vị đó thôi !

Lăng Phi Nhạc nheo đôi mắt lơo, cười nhạt chen lời :

- Kim Lệnh công tử ưng ý lệnh ái cho nên hai chúng ta tận tâm thay tôn giá tìm cho nàng nguồn lạc thú động phòng, tôn giá phải biếu ơn mới đúng chứ ?

Thập Điện Truy Hồn Y vốn cao tay y thuật, được coi hàng bậc nhất thiên hạ. Vì vậy tính tình lão hết sức đồng bóng, tung hoành giang hồ không ai dám trêu vào. Muốn trị bệnh cho ai thì người đó phải sống, muốn giết ai thì dù hồn người kia đã về chín suối cũng lôi lên bằng được để hỏi tội mới nghe.

Nữ nhi này là cốt nhục duy nhất của ái thiếp độc nhất lão để lại. Lão yêu nàng chẳng khác gì sinh mệnh của chính mình, không ai dám động đến cô ta. Chỉ cần hơi nặng lời với nàng thôi là Yên Di Thánh đã không dễ bỏ qua rồi, huống hồ nghe Lăng Phi Nhạc buông nhường lời thô bỉ như thế để nhục mạ ái nữ mình thì lão chịu sao cho thấu ?

Lão quắc mắt nhìn đối phương, mặt hiện sát cơ, nói lạc cả giọng :

- Lăng Phi Nhạc, ngươi tới số rồi !

Lăng Phi Nhạc cậy thế mạnh không chút sợ hãi cười to :

- Ha ha ha... Yên huynh định dụng độc với huynh đệ ư ?

Nói xong quay bước lùi vào trong đám thuộc hạ.

Yên Di Thánh hần học nói :

- Lăng Phi Nhạc, lão phu tuy bị đứa dâm phụ Nguyệt Hoa cướp hết độc vật nhưng vẫn tự tin rằng dù không có độc thì cũng cho người về thập điện được.

Lăng Phi Nhạc muốn kích đối phương liền phá lên cười to nói :

- Yên huynh trong người đã không có độc vật thì dù thắng được người, huynh đệ cũng chẳng vẻ vang gì.

Lão quay sang một tên thủ hạ ra lệnh;

- "Hải Ứng" Lý Chiếm Ba..Người thay ta bồi tiếp vị Yên huynh này vài chiêu nhưng điểm tới là ngừng, không được dả thương lão.

Thập Điện Truy Hồn Y đang tức đầy ruột, nghe vậy găm lên :

- Người đi đâu ? Nằm xuống này !

Dứt lời tung nhanh một chiêu "Phong khởi vân thông" như chớp đánh thẳng vào lưng Lăng Phi Nhạc vừa quay người lùi ào vào đám đông. Chưởng xuất như cuồng phong nhằm huyết ngọc chẩm của đối phương điểm tới với áp lực bài sơn hải đảo

Nhưng đồng thời khi Yên Di Thánh xuất chưởng, một giọng nói trầm đục thô tháo cất lên :

- Khoan đã, có "Hải Ứng" Lý Chiếm Ba ta tiếp người hai chiêu đây!

Dứt lời vung chưởng tới, chưởng lực tụ mà không tan, công vào huyết đan điền của Yên Di Thánh, rõ ràng lão xuất chiêu trước khi nói.

Thập Điện Truy Hồn Y biết mình cô thế không dám khinh địch, tuy căm giận tột bậc nhưng vẫn đủ sáng suốt để lượng định tình hình.

Địch vừa xuất chiêu, thế chưởng của lão chuyển ngay thành thế chém bổ mạnh vào uỷng mạch "Hải Ứng" Lý Chiếm Ba. xuất thủ chuẩn xác vô cùng.

"Hải Ứng" Lý Chiếm Ba thấy công thế của đối phương vào nhị đảo chủ đã được giải vội thu ngay chiêu về nhảy lùi ba bước tỉnh lập cười nói :

- Bỏn tọa tuy biết ngươi là Yên Di Thánh nhưng muốn tự ngươi khai báo tánh danh !

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh thấy đối phương chừng năm mươi tuổi người lùn thấp như quả dưa, mũi lợn, mắt lợn, môi dẩu, thật xấu xí đến không còn chỗ mà chê, liền bật cười sảng sặc nói:

- Ha ha ha... Rồng lặc đầm con tôm cá nhạo, hổ về đồng nội chó mèo khinh... hạng vô danh tiểu tốt như ngươi mà dám hỏi danh tánh lão phu... thật hết chỗ nói rồi !

Lão liền xuất một chiêu "Thôi sơn trấn hải".

"Hải Ứng" Lý Chiếm Ba là người giảo hoạt, thấy vậy cười nói :

- Lão phu hôm nay chờ ngươi thông danh báo tánh rồi giết sau cũng được.

Nói xong đề khí truyền thân nhảy sang phải ba bốn bước..

Yên Di Thánh thấy chiêu bị hẫng, tức giận bám theo địch nhân phát tiếp một chiêu "Lực bình ngũ nhạc"

Lý Chiếm Ba lại tránh sang trái năm sáu thước.

Thập Điện Truy Hồn Y thấy đối phương cứ né tránh mãi tức giận tột điểm, quyết bám sát đối phương, chiêu xuất liên hồi thành một trận cuồng phong không dứt.

Chung quy "Hải Ứng" Lý Chiếm Ba vẫn không hoàn thủ, chỉ nhảy tránh bên này né qua bên khác.

Trong động, thiếu nữ không rời mắt xem cuộc chiến, chợt cất tiếng :

- Lão bị trúng kế người ta rồi !

Đồng Thiên Kỳ thản nhiên :

- Dù lão không trúng kế thì hôm nay cũng không thoát khỏi nơi này.

- Chàng vẫn muốn giết ông ta ư ?

- Đồng mõ không muốn lão chết bởi tay người khác.

Thiếu nữ lo lắng nói :

- Chàng quyết giết ông ấy thật ư ? Chàng không thấy ngoài phụ thân, nữ nhân kia không còn người thân nào khác hay sao ?

Lời thiếu nữ sắc như dao cứa, vô tình chạm vào chỗ sau kín nhất trong con tim ứa máu của chàng. Tay chàng đang cầm một viên đá bồng bị bóp nát vụn thành bụi bay lả tả.

Hồi lâu, Đồng Thiên Kỳ thở dài nói :

- Các người so với ta còn hạnh phúc hơn nhiều.

Thiếu nữ sững sốt định mở miệng thì chợt nghe ở ngoài động tiếng lam y thiếu nữ kêu lên :

- Cha ! cha đừng đóng thân nữa, hãy đứng yên đi..

Giọng nói tuy lo lắng và khấn trương nhưng vẫn êm dịu như tiếng hạc.

Thập Điện Truy Hồn Y nghe nói sững người. Quả tình hơn ba mươi chiêu vừa rồi lão đã phí không ít chân lực, vẫn không làm đối phương bị hề hấn gì.

Yên Di Thánh chợt hiểu vì mình quá giận mà đã mắc sai lầm. Lão liền ngậm vận toàn công lực đề tụ vào hữu chưởng.

"Hải Ứng" Lý Chiếm Ba vẫn tiếp tục chơi trò mèo vờn chuột, khi thấy đối phương dùng tả chưởng xuất chiêu liền nhảy tránh sang bên trái

Nào ngờ nguy hiểm đang chờ mình

Lẽ ra con người giả hoạt như lão không nên áp dụng mãi một chiến thuật.

Khi người lão còn lơ lửng trên cao thì Yên Di Thánh đã đề tụ hết chân lực vào hữu chưởng chiêu vừa rồi chỉ là hư chiêu.

Lão quát to :

- Ngã này !

Đồng thời với tiếng quát, hữu chưởng đã tới cách ngực đối phương chỉ vài tấc.

Người "Hải Ứng" Lý Chiếm Ba còn chưa chạm đất, không còn biết tránh đi đâu. Ngay cả việc hoàn thủ cũng không kịp nữa.

æBình" một tiếng vang trời, "Hải Ứng" Lý Chiếm Ba bị văng lên không tới năm sáu thước rồi rơi phịch xuống đất, máu mồm, máu mũi trào ra ồ ạt như suối.

Chân tay lão gãy giữa một lát rồi nằm yên.

Đám đông vây quanh cùng bật lên tiếng kêu kinh hãi, còn Thập Điện Truy Hồn Y thích chí cười lớn :

- Tiểu Lãng nhi, con thật thông minh.

Nói xong lão định chạy về với nữ nhi của mình thì chợt nghe Phi Hà Đảo chủ Lãng Phi Hà đánh giọng ra lệnh :

- Các người bắt hai tên tội phạm này cho ta !

Lệnh vừa ban, trong đám người vây quanh lập tức đồng thanh vang tiếng hét, bóng người di động, cùng lúc năm người lao sang vây chặt Thập Điện Truy Hồn Y, ba tên khác nhảy xổ vào lam y thiếu nữ

Phút chốc đấu trường đã thành một trường hỗn chiến.

Những người cố mặt ở đấu trường hôm nay đều được chọn trong Phi Hà Đảo, vốn đang mộng làm bá chủ vùng Đông Hải nên võ công đều có chỗ độc đáo. Xưa nay chúng vốn úy kỵ Yên Di Thánh chỉ vì độc vật của lão mà thôi. Nay độc vật đã mất, một đấu với năm sáu người tất phải vương tay vướng cẳng, dù công lực và võ công tinh thâm cũng khó bề thi thố.

Còn như lam y thiếu nữ thì võ công chỉ học được ở phân phụ nàng mà thôi, đương nhiên không bằng Yên Di Thánh.

Thắng bại thế nào không nói cũng đủ rõ, và cùng chẳng lâu la gì. ở trong cổ động, thiếu nữ lo lắng hỏi :

- Làm gì chứ ? Phải làm gì đi chứ !

Đồng Thiên Kỳ không chút vội vàng, vừa mở miệng định nói thì chợt nghe từ ngoài động tiếng lam y thiếu nữ gọi to :

- Đồng Thiên Kỳ ! Chúng ta y hẹn tới đây rồi, sao người còn chưa ra hiện diện ?

Thiếu nữ vội giục :

- Thiên Kỳ, chàng ra nhanh đi !

Đồng Thiên Kỳ chưa kịp phản ứng gì thì tiếng lam y thiếu nữ lại vọng vào :

- Tỉ tỉ trong cổ động ! Tiểu muội đem y phục đến cho chị đây.

Đồng Thiên Kỳ liền vén đám mây song thông thả bước ra ngoài cửa động.

Lập tức mấy chục cặp mắt đổ dồn về phía chàng. Không ngờ kẻ sát tinh mà chúng mất bao công tìm kiếm bây giờ đang ở ngay trước mặt !

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh chỉ liếc xéo Đồng Thiên Kỳ một cái rồi trầm giọng nói một cách khó nhọc:

- Tiểu Lăng nhi, sao con la nhặng lên thế ? Cha con chúng ta cần gì cầu xin ai chứ.

Đồng Thiên Kỳ hạ giọng, nói lạnh tanh :

- Tôn giá quả là người thủ tín. Đã biết rõ đây là cuộc tử ước mà vẫn đến điều đó thật đáng phục.

Chàng quay sang bọn người Phi Hà Đảo thêm :

- Các bằng hữu Phi Hà Đảo ! Có phải các vị vì Đồng Thiên Kỳ tôi mà tới đây không ?

Giọng chàng như ngân hạ xuyên mây, tuy không to nhưng âm vang nghe đến nhức cả lỗ nhĩ.

Sự xuất hiện đột ngột của Đồng Thiên Kỳ cũng với giọng nói lạnh lùng ấy làm toàn trường cùng dừng tay, thấu hồi chiêu thức rút lui khỏi thế bao vây. Cả chừng ấy con mắt tập trung nhìn vào nơi vừa phát ra giọng nói.

Phi Hà Nhị Đảo chủ Lăng Phi Nhạc ngỡ ngàng thốt ra trước tiên :

- Đồng Thiên Kỳ ?

Đồng Thiên Kỳ châm biếm :

- Tôn giá đã mừng tượng máu loang trước mặt rồi chứ ?

Lăng Phi Nhạc đã trấn tĩnh trở lại, cười dài :

- Phải, lão phu đã thấy trước máu tanh, không sai !

Đồng Thiên Kỳ không đáp, đi tới trước mặt lam y thiếu nữ.

Thiếu nữ dán mắt nhìn chàng. Mặt nàng hơi ửng đỏ, đôi mắt đen láy long lanh cùng cặp môi như cánh hoa anh đào hé mở như ngạc nhiên trước dung mạo tuấn tú của thiếu niên.

Nàng tự nhủ :

"Cha ta thật... không nói rõ chàng là một thiếu niên thế này... làm mình gọi thẳng tên chàng nữa chứ !"

Đồng Thiên Kỳ dừng bước cách lam y thiếu nữ chừng ba bốn thước, hỏi :

- Cô nương thật có mang áo xiêm đến đó chứ ?

Thiếu nữ hơi bực trước câu hỏi không lấy gì làm thân thiện của thiếu niên, hờ hững đáp :

- Người cho rằng bốn cô nương là thứ lừa...

Hình như chực nghĩ ra mình hơi quá lời, thiếu nữ không nói hết câu.

Đồng Thiên Kỳ như không để ý, vẫn điềm tĩnh hỏi :

- Tại hạ dám phiền cô nương đưa vào trong đó được không ?

Lam y thiếu nữ nghĩ ngợi một lát. Nổi bực mình thoát biến mất. Nàng nhẹ giọng hỏi :

- Vị tỷ tỷ kia còn ở trong đó phải không ?

- Phải, cô nương nhận lời chứ ?

Lam y thiếu nữ gật đầu rồi quay người thận trọng bước vào cửa động.

Đến lúc này toàn đấu trường như sức tĩnh. Tuy nhiên mỗi người có phản ứng khác nhau.

Thập Điện Truy Hồn Y Yên Di Thánh được rảnh tay vì đối phương giãn khỏi vòng vây. Lão vừa có lòng úy kỵ Đồng Thiên Kỳ, vừa thấy nữ nhi vào trong động thì an toàn hơn nên không phản đối.

Tuy nhiên bọn người của Phi Hà Đảo thì đâu dễ để cho thiếu niên kia tác oai tác quái như vậy được ?

Lam y thiếu nữ vừa ngang qua người Đồng Thiên Kỳ, Đảo chủ Lăng Phi Hà đã cao giọng ra lệnh:

- Không cho một ai rời khỏi chỗ này !

Lam y thiếu nữ vẫn tiếp tục đi, nhưng chỉ được hai bước nữa thì có hai hán tử tuổi trạc tứ tuần nhảy ra chặn đường quát lên:

- Đi đâu ?

Đồng Thiên Kỳ thủng thẳng đi mấy bước tới trước lam y thiếu nữ mới vừa dừng lại, nhìn hai hán tử với tia mắt lạnh băng :

- Hai vị muốn sống thêm giây lát thì hãy nhường đường

Đại hán đứng bên phải hét lên :

- Thối ! Thối quá ! Đại gia chính đang hứng thú sống đây !

Cả hai đưa mắt nhìn Đồng Thiên Kỳ từ đầu đến chân. Chúng không thấy thiếu niên măng sữa này có chỗ đặc biệt tỏ ra cái thế kinh nhân cả, cùng cười ồ cả lên :

- Bộ dạng người mà muốn làm cha thiên hạ...

Huyệt mi tâm trên trán chàng đã ửng đỏ, Đồng Thiên Kỳ gần giọng :

- Hai vị dẹp đường!

Hai hán tử đồng thời hét một tiếng, cả hai cùng xuất song thủ định chộp lấy hai tay đối phương.

Cự ly song chưởng không xa, vừa xuất thu đã tới ngay mục tiêu.

Lam y thiếu nữ lùi ngay về một bước.

Thập Điện Truy Hồn Y lo lắng cho nữ nhi vội sấn bước lên.

Bọn người của Phi Hà Đảo thấy vậy đều tỏ vẻ đắc ý.

Tuy nhiên chỉ một giây, tình hình trước mắt khiến mọi người kinh ngạc. Họ chưa kịp chớp mắt nhìn lại thì đã thấy Đồng Thiên Kỳ đang túm chặt uyển mạch của hai hán tử kia. Không ai kịp nhận ra Đồng Thiên Kỳ xuất thủ như thế nào.

Chàng cười nhạt nói :

- Chắc Phi Hà Đảo đã báo cho các vị, cánh tay của Huyết Kiếp Thủ lần thứ hai vươn tới Phi Hà Đảo thì hậu quả sẽ ra sao...

Nói xong chàng phát tay, lập tức hai bóng người tung lên không cùng hai tiếng hét thất thanh. Chỉ một lát đã thấy hai hán tử nằm bất động, trên trán mỗi người hiện rõ một con bàn long sinh động như đang múa.

Lam y thiếu nữ mặt tái xám, hai tay ôm lấy ngực, đôi mắt mở to thẳng thốt. Nàng không ngờ thiếu niên có vẻ ngoài ôn hòa phong nhã thế kia mà giết người tàn độc và lãnh bạo đến thế.

Đồng Thiên Kỳ nhìn qua hai tử thi rồi quét qua mấy tên hán tử vẫn còn đứng chặn đường thiếu nữ cách mấy bước, bình tĩnh nói với cô ta :

- Cô nương vào động đi.

Lam y thiếu nữ ngạc nhiên hỏi :

- Người đưa ta vào hay sao ?

Đồng Thiên Kỳ thản nhiên hỏi :

- Cự ly tới cửa động chỉ độ năm trượng, cô nương nhảy tới được không ?

Lam y thiếu nữ liếc nhìn ba lão nhân trạc ngũ tuần vẫn đứng chặn đường vào hang, do dự nói :

- Nhảy thì nhảy tới, chỉ e... chỉ sợ rằng...

Đồng Thiên Kỳ hiểu ý, chàng liếc qua ba lão nhân kia bảo :

- Tôi nghĩ rằng bọn họ quý sinh mạng mình hơn.

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh bỗng nói chen vào :.

- Đồng Thiên Kỳ, giả như chúng không tiếc mạng thì sao ?.

Đồng Thiên Kỳ không quay đầu, bình thản đáp :

- Đồng tử xin bảo đảm cho lệnh ái hoàn toàn vô sự.

Giọng Yên Di Thánh vẫn đầy lo lắng :

- Lỡ vạn nhất xảy ra chuyện gì...

- Đồng tử sẽ bồi mạng cho tôn giả.

Thập Điện Truy Hồn Y cười nhạt :

- Bọn nhân lại cho rằng mười cái mạng của Đồng Thiên Kỳ vẫn chưa bằng nữ nhi ta đâu !

Lam y thiếu nữ lộ ngại liếc nhìn thân phụ, vừa định mở lời thì đã nghe Đồng Thiên Kỳ lên tiếng :

- Vậy thì chúng ta không nhất trí được rồi... Cô nương, hãy đưa y phục cho tôi đưa vào cũng được !

Vừa đưa gói áo xiêm giấu ra sau lưng, thiếu nữ vừa nói :

- Ta không sợ ! Ta tự nguyện đưa vào?

Thập Điện Truy Hồn Y hoảng hốt nói:

- Lãng nhi ! Con đừng mạo hiểm !

Thiếu nữ phụng phịu :

- Cha ! Hãy đồng ý cho con một lần này thôi được không ?

Giọng nàng tha thiết đến khó lòng từ chối.

Thập Điện Truy Hồn Y ngạc nhiên nhìn nữ nhi rồi lắc lắc đầu, tự ngổn tự ngữ :

- Hóa ra nó đã lớn rồi, chẳng cần ta phải chiếu cố như một hài tử nữa !

Rồi lão cao giọng :.

- Con đi đi ! Đồng Thiên Kỳ ! Lão phu hy vọng người hiểu vì sao mà nó làm như vậy.

Thiếu nữ trù mến nhìn cha nói dịu dàng :

- Cha, trong động an toàn hơn ngoài này, xin cha cứ yên tâm !

Nàng lại quay sang Đồng Thiên Kỳ

- Ta bây giờ có thể đi được chưa ?

- Khoan, để tôi đưa sự việc nói rõ cho ba vị bằng hữu kia đã !

Chàng đánh mắt sang ba lão nhân đứng cách đó một trượng, cất giọng đầy đe dọa:

- Nếu chư vị biết tiếc sinh mệnh mình thì xin chớ can dự vào.

Lăng Phi Nhạc dong đưa đôi tròng mắt nghĩ thầm :

"Đồng Thiên Kỳ công lực rất cao, việc hôm nay thắng thua khó định. Nếu khống chế được nữ nhi kia thì với hắn đã hứa rồi, giữa chúng nhân tất buộc giữ lời phải tuân theo điều kiện để đảm bảo an toàn cho nữ nhi kia, còn dư một mình Yên Di Thánh cũng dễ đối phó"

Nghĩ vậy, lão cao giọng hô :

- Đảo chủ đã ra lệnh, không còn phép ai rời khỏi nơi này, dù liên thủ cũng phải y lệnh !

Đồng Thiên Kỳ quét mắt nhìn ba lão nhân kia đang có vẻ khẩn trương, lạnh lùng nói :

- Ý ba vị thế nào ?

Một lão nhân quát lên :

- Đồng Thiên Kỳ ! Người là thứ gì mà dám sai bảo lão phu hử ?

Huyệt mi tâm ứng đô, Đồng Thiên Kỳ gật đầu nhìn sang lam y thiếu nữ :

- Cô nương có thể đi được rồi ?

Thiếu nữ không nghĩ ngợi gì nữa liền nhún mình hướng vào cửa động nhảy vút vào!

Ba lão nhân đã sớm phòng bị, thiếu nữ vừa tung mình, chúng đồng thanh la lên :

- Không được phóng luật !

Cùng lúc, một lão già phóng chưởng lên không nhằm vào thiếu nữ, hai người kia cùng đánh sang Đồng Thiên Kỳ.

Chưởng phong như mưa gào gió táp nghe đến sồn gai óc.

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh hoảng hết kêu lên:

- Đồng Thiên Kỳ, hãy theo vào nhanh lên !

Gần như cùng lúc với ba người kia xuất chưởng. Đồng Thiên Kỳ cũng phát tay. Tuy động tác nhẹ như vô lực lại không có chưởng phong, nhưng đột nhiên ba lão nhân kia đều rú lên thất thanh, đồng thời bị bắn lên không, tình trạng không có gì khác hai hán tử lúc trước : ở huyệt ấn đường nổi rõ một con bàn long màu đỏ máu.

Lam y thiếu nữ bình yên nhảy vào cửa động,. còn quay lại nói :

- Đồng công tử, gia phụ...

Nàng tin rằng Đồng Thiên Kỳ hiểu rõ hàm ý của mình. Rồi không lo lắng gì nữa, nhẹ bước đi vào trong động.

Tất cả đệ tử chúng nhân của Phi Hà Đảo thấy hiện trạng như vậy đều thất kinh bạt vía tuy mọi người không rời mắt khỏi Đồng Thiên Kỳ, vẫn không tin rằng chỉ một cái phát tay nhẹ cũng đủ kết liễu sinh mạng của ba cao thủ vào hàng nhất lưu.

Đột nhiên thập Điện Truy Hồn Y phá lên cười thất thanh :

- Hô hô hô.. Đồng Thiên Kỳ! Ta quên mất bữa trước ngươi chỉ phát khê tay cũng đủ làm nát vụn tảng đá ở xa năm trượng ! Ha ha ha... Lão phu chợt nhận ra rằng ngươi là người đáng yêu nhất trong thiên hạ..

Đồng Thiên Kỳ quay lại lãnh đạm nói:

- Giữa chúng ta sự việc còn chưa được giải quyết, làm sao tôn giá dám đoán định rằng cách nghĩ của Đồng Thiên Kỳ giống với tôn giá được đây ?

Tuy nhiên Yên Di Thánh vẫn không hề tỏ ra giận dữ, vẫn chưa tắt nụ cười:

- Đó là việc sau này. Dù rằng không giải quyết được đi nữa thì bây giờ lão phu vẫn cho ngươi thật đáng yêu ! Bởi vì tiểu nữ nghe lời người, điều đó không phải là chuyện nhỏ !

Đồng Thiên Kỳ sống sót nhìn lão. Vậy là bây giờ chàng lại thêm một chuyện phiền phức cần phải giải quyết nữa rồi !

Chợt Phi Hà Đảo chủ Lăng Phi Hà nghiêng răng nói :

- Việc giữa các người còn chưa giải quyết xong, chỉ sợ phải xuống nhờ Diêm vương giúp đỡ !

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh không nén được cười to :

- Ha ha ha... Đến đâu đến đây ! Lão phu chưa bao giờ cao hứng như hôm nay, cứ đến đây ! Đại Đảo chủ, hạ lệnh đi !

Phi Hà Đảo chủ Lăng Phi Hà trầm giọng :

- Yên Di Thánh, người chỉ là chó cạy người nhà thôi. Lão phu hôm nay nếu không đánh được các người thì không còn là người họ Lăng nữa !

Đồng Thiên Kỳ lên tiếng :

- Nếu không đánh được Đồng mỗ thì e tôn giá không sống nổi mà trở về đâu !

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh lại cười to :

- Đúng đúng ! Chết rồi thì còn họ Lăng gì nữa ? Chưa chừng sau khi chết người mang họ Trư, họ Cẩu cũng nên

Phi Hà đảo chủ lúc này đã quyết liều mình, không nhiều lời nữa, lão đưa cao tay phải lên hô lớn :

- Đệ tử Phi hà Đảo nghe lệnh : năm người ở gần động hãy vào trong bắt hai nữ nhân. Những người còn lại hợp lực đánh hai tên tội phạm này !

Nói xong lão phát mạnh tay, lập tức tiếng hưởng ứng vang dội, năm tên đệ tử Phi Hà Đảo rầm rộ tiến vào thạch động.

Trong thâm tâm, chúng nhân đều sợ Đồng Thiên Kỳ nên vừa nghe lệnh, phần đông chọn mục tiêu là "Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh, chưởng phong nghe đến đình tai nhức óc.

Bên này, ba tên vây đánh Đồng Thiên Kỳ không nói không rằng, xuất chiêu tấn công ngay.

Đồng Thiên Kỳ quét mắt nhìn chúng lạnh lùng nói :

- Ba vị thế lực ít quá mất rồi !

Lập tức chàng đánh trả bằng một chiêu "Cuồng phong tụ vũ"

Chiêu thức tuy bình thường nhưng chưởng lực mạnh kinh hồn, đánh bạt được ngay công thế của đối phương.

Ba đệ tử Phi Hà Đảo buộc phải lùi lại nhưng chỉ lữ mắt nhìn đối thủ rồi nhất tề xông lên, đao kiếm hoa lên loáng loáng.

Đồng Thiên Kỳ lại đẩy lùi chúng bằng một chiêu "Bát phương phong vũ". '

Chợt nghe phía Thập Điện Truy Hồi Y tiếng la hét rầm lên :

- Bị thương rồi ! Bị thương rồi ! Xông vào hạ thủ ?

Bên này ba lão đệ tử Phi Hà Đảo tuy hai lần bị đánh bật trở ra nhưng chưa có ai bị thương, nổi sợ hãi lúc đầu bớt dần, lại đồng loạt xông vào tấn công, khí thế hung mãnh hơn trước nhiều.

Đồng Thiên Kỳ thấy kiếm khí của đối phương đã ở ngay trước mắt, buông giọng lạnh lùng :

- Sự bất quá tam.

Nói xong chàng xuất một chiêu "tiềm long sơ động" người quét một vòng.

Trong khi cả hai tốp đệ tử vây đánh Đồng Thiên Kỳ và Yên Di Thánh hăng tiết xuất hết kỳ chiêu tuyệt học để sớm kết liễu đối phương thì Đồng Thiên Kỳ quay nhanh người. Chiêu chàng vừa xuất thì tiếng kêu thảm thiết vang lên khắp đấu trường. tiếp đó thấy người rơi bình bịch trên mặt đất. Xem lại không chỉ có ba người.

Bởi vì rằng số tám tên vây đánh Thập Điện Truy Hồi Y chỉ còn ba tên sống sót, số năm tên khác đã phơi thây trên mặt đất, mỗi người còn hằn rõ dấu bàn long trên trán

Ba gã còn sống sững sốt quay lại la lên :

- Đồng Thiên Kỳ ?

Tuy hai lão Đảo chủ không rời mắt nhìn Đồng Thiên Kỳ, nhưng vẫn không tài nào nhận ra được chàng xuất thủ ra sao. Chỉ thấy một đám bàn long ẩn hiện rồi tiếng người gào, tiếng thây đổ, nhìn lại mới biết một chiêu xuất không những đoạt mạng ba tên đối thủ mà còn giết thêm năm người đang công Yên Di Thánh.

"Thập Điện Truy Hồi Y" Yên Di Thánh tuy bị mấy vết thương nhưng thương thế không nặng lắm, vẫn không ngừng ra chiêu phản công ba tên còn lại miệng hét :

- Đồng Thiên Kỳ ! Yên mô cũng có chỗ đáng yêu đấy chứ !

Đồng Thiên Kỳ đang đứng ngoài vòng vây chưa kịp đáp lời Yên Di Thánh thì đột nhiên nghe từ trong động vọng ra ba tiếng kêu thảm. Năm tên được lệnh vào động đã ngã mất ba người. Hai hán tử còn lại đang cầm đầu chạy ra, nhưng chưa được bao xa thì tiếng một thiếu nữ hét to rồi bóng người nhỏ nhắn bận y phục màu trắng hiện ra ngoài cửa động.

Kèm theo tiếng hét đó, hai hán tử đã ngã quay, giấy đành dạt một lát rồi nằm bất động.

Người đó rõ ràng là thiếu nữ vừa được nữ nhi của "Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh đưa cho y phục..

Trong lúc Đồng Thiên Kỳ quay nhìn vào động thì Phi Hà Đảo chủ Lăng Phi Hà đưa mắt ra hiệu cho nhị đệ lập tức cả hai lao thân phóng vút vào rừng

"Thập Điện Truy Hồn Y" Yên Di Thánh đối phó với ba tên đệ tử của Phi Hà Đảo đã thoải mái hơn trước nhiều. Vì thế khi hai lão Đảo chủ vừa chạy trốn, Yên Di Thánh nhận ra ngay liền kêu to :

- Lũ mất rồi !

Đồng Thiên Kỳ vừa nghe thế đã biết ngay sự tình. Chàng không cần quay lại, chỉ danh giọng :

- Chạy đi đâu ?

Liên thân người lập tức lao đi. Chỉ cần một thức "Long phi thương minh" đã đi xa mấy chục trượng vừa đáp xuống sườn núi đúng vào lúc Lăng Phi Nhạc cũng vừa đến nơi. Còn Lăng Phi Hà chạy trước đã mất hút trong rừng sâu

- o O o-